

„Vântul suflă încotro vrea”

Într-un oraș chinezesc, un misionar stătea într-o zi în port și a privit o vreme scurtă descărcarea unei mari corăbii comerciale. Căpitanul acesteia, un om nelegiuit, dar fariseu îngâmfat, i-a strigat misionarului, pe care-l recunoștea după hainele sale că este misionar:

„Hei, domnule misionar! Am aici un nerușinat rău la bord. Dacă puteți să-l convertiți pe acesta, atunci tot respectul pentru religia dumneavoastră, pentru că acesta este un păcătos înrăit!”

„Eu, domnule căpitan, nu pot să convertesc niciun om, niciun fariseu și niciun vameș”, a răspuns misionarul liniștit, în timp ce se apropia de el. „Dar Dumnezeu în harul Său o poate face. Unde este omul?”

Căpitanul i-a pronunțat numele marinarului și i-a arătat unde îl poate găsi. După aceea, misionarul a coborât în una dintre încăperile de jos al corăbiei și a găsit acolo un marinar arătând sălbatic, care ședea pe o bancă și căuta nod în papură.

„Neața, Jakob”, i s-a adresat el, am un mesaj pentru tine!”

„Pentru mine?”, a răspuns marinarul și a adăugat o înjurătură. „Pentru Dumnezeu! Cine îmi trimite mie un mesaj?”

„Dumnezeu!”, a răspuns misionarul liniștit.

Cu o înjurătură și mai înspăimântătoare, marinarul a strigat:

„Nu cred în niciun Dumnezeu!”

Fără să dea atenție acestei remarci, misionarul a spus solemn și serios:

„*Noi toți, ca niște oi, ne-am rătăcit, ne-am întors fiecare la calea lui!*” (Isaia 53.6)

La aceasta, el l-a privit liniștit în față pe marinarul care se uita fix la el. În clipa următoare, acestuia i-au dat lacrimile și se rostogoleau pe obraji bronzăți de intemperii.

„Aceasta este adevărat!, a spus el pentru sine, „Dumnezeu o știe!”

Aceste lacrimi și cuvinte arătau că Dumnezeu lucrase aici prin Duhul Său, și anume, într-o clipă, prin cuvântul gurii Sale. Omul așa de împietrit până atunci, devenise dintr-odată un păcătos convins, dispus să se căiască. Acum, misionarul a spus a doua jumătate a acelui verset prețios din Cuvântul lui Dumnezeu:

„*Și DOMNUL a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.*”

În continuarea acestui pasaj, misionarul i-a propovăduit marinarului prețioasa veste bună despre Isus, care S-a pus de bunăvoie chezaș înaintea lui Dumnezeu și S-a lăsat „*străpuns pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre!*” (Isaia 53.5). Și n-a durat mult, că Jakob a putut să recunoască și să mărturisească: „*Pedeapsa care ne dă pacea era supra Lui și prin rănilor Lui suntem vindecați*”. El, marele păcătos, batjocoritor și disprețuitor al lui Dumnezeu, a găsit în ceasul acesta binecuvântat iertare și pace în Cel care odinioară a suferit și a murit pe cruce pentru păcătoși.

Jakob a mărturisit în credință copilărească, bucuroasă, că Dumnezeu i-a iertat toate multele și grelele sale păcate de dragul lui Hristos. *Dumnezeu*, al Cărui Duh este activ unde vrea El, în

transformase dintr-un tăgăduitor și hulitor al lui Dumnezeu, într-un martor fericit la harului și al adevărului. „«Nu este cuvântul Meu ca un foc», zice DOMNUL, «și ca un ciocan care sfărâmă stânca?»” (Ieremia 23.29).

Căpitanul necredincios și convins de propria sa dreptate n-a putut să se îndoiască mult timp de autenticitatea și de realitatea acestei convertiri. Ea era prea evidentă. În mijlocul echipajului corăbiei, Jakob avea zilnic ocazia să dovedească, că avusese *întâlnirea hotărâtoare cu Isus* și acum trăia cu adevărat pentru Mântuitorul său, ca un creștin smerit, liniștit.

Titlul original: „Der Wind weht, wo er will”
din *Samenkörner (Neue Folge 29) 1935*, pag. 194-196.